

РЕШЕНИЕ

№ 7294

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9009** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. К. Р., чрез пълномощник адв. Г., против решение № 20165710 от 30.07.2021г., постановено по н.а.х.д. № 5972/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав. С това съдебно решение е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) серия К № 1754376 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на С. К. Р. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, касаторът претендира неговата отмяна, както и отмяна на потвърдения с него електронния фиш.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция” не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 21.09.2017г., в 13:17 часа, в [населено място], по [улица]до Т. С. с посока от [улица]към надлез „Н.“ било установено и заснето чрез мобилна система за видеоконтрол TFR1-M с № 506, монтирана в служебен автомобил на СДВР, нарушение на скоростта, извършено с МПС „Т. Корола“ с рег. [рег.номер на МПС], движещо се с превишена скорост от 80 км/ч, при разрешена скорост от 50 км/ч за населено място. Електронният фиш е издаден на жалбоподателя въз основа на клип № 5609, както и справка в информационните масиви на МВР, че същият е собственик на заснетото МПС.

С обжалваното решение въззивният съд е потвърдил електронния фиш, като е приел, че същият отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а вмененото на жалбоподателя нарушение е доказано по несъмнен начин.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС подробно е анализирал събраните доказателства, въз основа на което е извършил правилни фактически установявания и е достигнал до законосъобразни правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Законосъобразни са изводите на въззивния съд, че при съставяне на оспорения електронен фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му. Електронният фиш съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата и часа, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост, както и регистрационния номер на заснетия автомобил. Налице е правна квалификация на нарушението и санкционната разпоредба.

Неоснователни са доводите на касатора, че ЕФ е издаден в нарушение на материалния закон, тъй като за нарушения, установени с мобилни технически средства за контрол, следвало да се състави АУАН и да се издаде НП. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 1 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Касаторът тълкува погрешно текста на разпоредбата, като счита, че изразът „в отсъствието на контролен орган“ се отнася за дейността на автоматизираното техническо средство. Оттам прави и необоснован извод, че ЕФ може да се издаде само за нарушения, установени със стационарни технически средства, защото по аргумент от § 65, т. 65 от ДР на ЗДвП само те установяват и заснемат нарушения в отсъствието на контролен орган. В действителност смисълът на чл. 189, ал. 4, изр. 1 от ЗДвП е, че за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, независимо дали стационарно или мобилно, се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител, т.е. че електронният фиш се издава в отсъствието на контролен орган и на нарушител, а не че нарушението е установено със стационарно техническо средство в отсъствието на контролен орган. Това следва, както от буквалното, така и от

смисловото тълкуване на разпоредбата, тъй като ЕФ поради своите специфики не се издава от контролен орган в присъствието на нарушителя. Съгласно § 63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Именно заради това в реквизитите на електронни фиш, изброени в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, не фигурира подпис на контролен орган и на нарушител. Законът изключва издаването на ЕФ само за нарушения, за които е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки. Единствено за тези нарушения, независимо дали са установени със стационарно или мобилно техническо средство за контрол, се прилага общият ред по ЗАНН.

Несъстоятелни са доводите на касатора, че на представения снимков материал били заснети два леки автомобила, като не ставало ясно с кой от тях са нарушени правилата за движение по пътищата. В действителност се касае единствено за процесния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , който е заснет на четири кадъра как приближава точката на контрол.

Електронният фиш е издаден въз основа на разпечатка от паметта на техническото средство, приета като веществен доказателствено средство по делото на основание чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. В тази разпечатка, включваща и снимков материал, са отразени конкретни отчетени стойности, вкл. са дадени GPS координатите на локацията /мястото за контрол/. В този смисъл са неоснователни възраженията на касатора, че не било установено по безспорен начин мястото на извършване на нарушението. Действително на приложената по делото схема на разположението на АТСС фигурира ул. 202 /каквато улица не съществува на територията на Столична община/ вместо [улица], каквото е наименованието на този пътен участък, но това е техническа грешка, която не е пренесена в електронния фиш. Освен това мястото на нарушението е установимо от дадените GPS координати. Несъстоятелно е да се твърди, че посочените географски координати били координатите на полицейския автомобил, в който била монтирана системата за видеоконтрол, а не били координатите на заснетото МПС. Всъщност мястото на извършване на нарушението е именно мястото, където е позиционирано средството за контрол, защото точно на това място е установено и заснето нарушението.

Не са нарушени процесуалните правила за издаване на фиша. Системата, с която е установена скоростта е мобилна, монтирана в служебен автомобил на МВР. По арг. от чл. 189, ал. 4 във вр. с § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП мобилните системи за контрол на скоростта на движение установяват нарушенията по аналогичен способ със стационарните средства. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи, е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система. Процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 мобилната система за видеоконтрол тип TFR1-M е от одобрените за използване

типове средство за измерване до 24.02.2020г. Според Протокол от проверка № 6-39-17/16.06.2017г. автоматизираното техническо средство № 506, монтирано в МПС на СДВР, с което е установено и заснето нарушението, е преминало успешно последваща проверка. Това означава, че към датата на засичане на скоростта на движение и заснемане на нарушението е било технически изправно да засича и заснема в срока на периодичния контрол.

Липсата на приложена снимка на разположението на уреда съгласно чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото видно от техническите характеристики на процесното АТСС, същото разполага с GPS приемник, чрез който се установяват географските му координати, при поставяне на началото на работния процес.

Към датата на извършване на нарушението – 21.09.2017г., разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП е била отменена (ДВ, бр. 54 от 5.07.2017г.), поради което са несъстоятелни оплакванията на касатора за липсата на поставен пътен знак Е24.

Засечената скорост на движение на МПС е от 80 км/ч., с отчетения толеранс от 3%, което означава, че водачът се е движил с превишена скорост, над максимално установената, за каквото нарушение е наказан с електронния фиш. Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 100 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, при превишаване от 21 до 30 км/ч, поради което не следва да се обсъжда въпроса за редуциране на нейния размер.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20165710 от 30.07.2021г., постановено по н.а.х.д. № 5972/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: